

Športski List

Godina II, Broj 63

Subotica, ponedjeljak 7 rujna 1936.

Preplata: četvrtogodišnje 13,
polugodišnje 25, godišnje 50 din.

Posljednji trzaj glavnog grobara subotičkog nogomet

Nestor Segedinski izjavljuje: „Najveća pogreška u mojoj športskoj politici bila je ta što sam glasao za prenos JNS-a iz Zagreba u Beograd“.

Pisati o radu g. Nestora Segedinske i njegovim mnogobrojnim aferama postalo je ne samo nezahvalno i suvišno nego možda čak pomalo dosadno. Ali dogadjaji zadnjih dana, posljednja izjava g. Nestora Segedinske koju je on dao novinarima znači novu eru u njegovom radu, nov prekret za čitavih 1800, znači negiranje samog sebe.

Iako predobro poznajemo g. Nestora Segedinske, iako smo spremni o dñjega na sve, iskreno priznajemo da nas je posljednja izjava Segedinskog iznenadila i svi smo ponovo došli do uvjerenja da je uraditi tako nešto u stanju samo Segedinski. Čovjek koji se bezobzirno gura, provlači, koji ne osjeća zadah prošlosti. Čovjek koji je u stanju pljunuti na sve ono što je doskora uradio. Pljunuti na svoje najbolje radnike, pa i na samoga sebe, a da pri tome ni ne pocrveni. Čovjek čija je deviza: „Cili opravdava sretstva“.

Ime Nestor Segedinski spominje se u vezi sa subotičkim nogometom već više od deset godina, a otkako je Subotica prestaala značiti nešto u nogometu, otkako je pošla rapidnim korakom nazad, Segedinski je sve i sva u potsavezu u kojem je njegova riječ svjetinja. Dekadencija je očegledna, subotički nogomet preživljuje crne dane. Ali zato njegovi grobari žive, o njima i o njihovim nepravilnostima i aferama piše se i priča na sve strane, a JNS odaje priznanje glavnom grobaru subotičkog nogomet, Nestoru Segedinskom za velike zasluge.

Segedinski je došao ovamo i progurao se. Jedan klub koji je onda bio u naponu snage, trebao je jednog čovjeka, jedno ime iz kojega će se sakriti i pod čijim okriljem će raditi ono što inače ne bi mogao raditi. Segedinski je bio kao naručen da maskira te ljude. I on je počeo svoj „rad“.

Kao sekretar potsaveza osvajao je razne načine punomoći i kada ih je imao pričlan broj njegova vrijednost je skočila kod gromovnjaka s masom punomoći. Segedinski je značio nešto.

I njegova djelatnost, njegova klubaska zagrijenost čije posljedice osjećaju subotički športaši već godinama, dolazi do sve većeg izražaja. Kod svih važnijih problema Segedinski odlučuje. Vrhovni forum odrjava njegove očigledne nepravilnosti, jer nesmije da ga uvrijedi, da se zamjeri donošaču punomoći. Segedinski je svemoćan naročito posljednjih godina otkako je sjedište Saveza preneseno iz Zagreba u Beograd, jer je svojim glasovima zadužio Beograd, jer je zasluga Nestora Segedinskog što je JNS prenešen u Beograd. Za učinjenju uslugu Beograd mu je bio zahvalan, Beograd je trpio i prelazio je preko svih njegovih afera šuteći, progonilo se čak i one koji su nacionalno čisti i ispravni, one koji su stvorili SNP samo radi toga da se zadovo-

lji Nestor Segedinski, da mu se vrati milo za drago.

Segedinski je glasovao za Beograd. On je to uradio namjerno planski smišljeno. Njegova odluka nije plod trenutnog raspoloženja, nego je bila dobro promišljena i računata. Segedinski je sipaо izjave po novinama u kojima obrazlaže svoj postupak. On, a i svi klubovi koji su mu dali punomoći, bili su složni u tome da se Savez treba prenijeti iz Zagreba u Beograd u interesu cijelokupnog našeg nogometa, a pričalo se čak i to da taj prenos zahtijevaju i neki „viši nacionalni interesi“. Govoriti o nacionalnoj svijesti klubova koje je Nestor Segedinski zastupao na spomenutoj skupštini JNS-a držimo da nije ni najmanje potrebno.

To je bilo onda. Onda kada se Nestor rasprčao da ga opozicija, čiji je pretstavnik Bačka, progoni i osudjuje samo radi toga što je on glasovao za Beograd, a ne za Zagreb kao Bačku. A danas Nestor izjavljuje: „Najveća pogreška u mojoj športskoj politici bila je ta, kada sam glasao za prenos JNS-a iz Zagreba u Beograd“.

I što sada? Šta da kažemo nakon ove izjave mi, što da kaže opozicija, što da kaže Bačka i što da kažu svi oni koji su uviđek bili zato da JNS ostaje u Zagrebu, koji su glasovali za Zagreb, a koji su kasnije radi toga zapostavljeni i progonjeni?

Kako da se protumači ova metamorfoza najvećeg protivnika Zagreba, dojučerašnje desne ruke dr. Živkovića, Simonovića, Koste Hadži i BSK-a i današnjeg JNS-a poznatog aferaša Nestora Segedinskog?

Kategorički tvrditi nešto, braniti i boriti se deset godina s jednima protiv drugih i onda najednom prekinuti sve veze s bivšim saveznicima i preći u neprijateljski tabor, pljunuti na samoga sebe, odreći se samog sebe, to je previše, pa i za jednog Nestora Segedinski. Ali činjenice govore. Nestor se odriče sebe i vraća se Zagrebu, postaje opozicionar.

Deset godina je trebalo da Nestor uviđi jednu pogrešku, da je prizna i da se pokijke. Deset godina je subotički nogomet trpio radi pogreške jednog stranca. A trajće tako dugo dok njegovim športom budu diktirali ljudi kao što je Segedinski.

Segedinski je priznao svoju pogrešku. Ali to nije dosta. Segedinski ima još toliko i toliko pogrešaka, on bi imao još toliko i toliko toga da prizna, pa se ni mada ne bi tkupio. Jedno priznanje, jedna izjava, pa makar bila od tolikog značaja kao što je ova posljednja, ne može oprati Segedinskog, jer on ostaje u našim očima i u očima svih pravih športaša jedan običan aferaš i glavni grobar subotičkog nogometa koji još uvijek čeka uskrsnuće. Ovim svojim postupkom time što se je Segedinski priključio Zagrebu, što se odrekao dosadašnjeg svog rada i svojih drugova iz BSK-a i JNS-a on nije postao drugi čovjek. On ni sada nije dovoljna garancija za pravilan i častan športski rad, rad koji bi koristio interesima

cijelokupnog našeg športa, a nikada neće biti. Jedina usluga koju bi Segedinski mogao da učini Suboticu i sebi jeste to da se potpuno povuče iz športskog života. Dosta je rušio ono što on nikada neće nadoknaditi i krajnje je vrijeme da uvidi jednom da ovo nije za njega, da ovo — potsavez — nisu makaze i brijač i da se u potsavezu ne šiša i ne brije prema tome kako se plati, nego po pravilima i svima jedнако.

Segedinski je prišao opoziciji. Ali opozicija ga neće. Opozicija i nadalje neće da suradije s njim, jer je toliko puta rekla ono što i sada ponavlja, da ona ne može raditi s čovjekom kao što je Nestor Segedinski. Opozicija je istražna i ona ponovo dokazuje da njena borba protiv Segedinskog nije bila borba Zagreba protiv Beograda, nego da je bila borba onih koji traže pravdu i jednakost protiv samovoljnih diktatora, protiv aferaša i protiv grobara subotičkog nogometa.

Tako subotička opozicija, A Zagreb? Šta će športski Zagreb na ovo? Kako će on primiti ovu izjavu Nestora Segedinskog? Da li će Zagreb zaboraviti sve ono što mu je učinio Nestor Segedinski? Zar će Zagreb zaboraviti sve to i prigrli jednog prevrtljivca kao što je Testor Segedinski?

Ovaj nenadani potez Nestora Segedinskog svakako nešto znači. Čini nam se, da je to posljednji pokušaj, posljednji trzaj utopljnika koji hoće da se spasi. Jer jedno je tačno — Segedinski je da ospomenutu izjavu samo radi toga što je izgleda izgubio vezu sa svojim bivšim prijateljima, što je propao kod njih, pa traži nov teren, nove zaštitnike, novo polje rada. Ili je možda kao dobar poznavalac naslutio skori preokret pa se požurio da osigura mjesto i da opet bude onaj koji vlada? Samo mi nikkako ne možemo vjerovati da je ova promjena u Nestorovoj politici promjena uvjerenja, stvarna promjena. Poznavajući Segedinskog imamo pravo sumnjati da je po srijedi kakav proračun, novi plan, a sve ovo, sve ove izjave, to je samo obična maska za neupućene i sretstvo da se dodje do cilja — namještenje, osiguranje egzistencije pa bilo to u Beogradu, Cetinji, Novom Sadu, Suboticu ili Zagrebu.

Još jedno. Šta će sada klubovi koji daju svoje punomoći Segedinskem, razumije se iz uvjerenja? Zar su se i ti klubovi tako brzo primijenili? Zar će se svi ti klubovi koji su u svoje vrijeme glasala za Beograd, a protiv Zagreba biti sada za Zagreb? Onda su to radili jer su to zahtjevali športski i nacionalni interesi. A sada? Ili su možda i oni uvidili da je to bila najveća pogreška u njihovoj športskoj politici?? Cudno će za 180°. Ali to će biti najjasniji dokaz o njihovoj svijesti, samostalnosti i upućenosti jer oni upravljaju sudbinom našeg nogometa, iako nesvjesno.

U drugom dijelu posljednje izjave Segedinski priča kako je već odavno primjetio da, JNS zapostavlja Suboticu, da Subotica

nema svog predstavnika u ligi, nema reprezentativaca, a dok je JNS bio u Zagrebu bilo je 2—3 reprezentativaca. Još jedno priznanje. Pa zašto su onda 1929 i 1930 zahtjevali interes Subotice i čitavog našeg nogometu da se JNS premjesti u Zagreb?

Možda je Segedinski mislio da će biti 2—3 reprezentativaca iz Subotice kada Sarajevo bude u Beogradu, nego da će u reprezentaciji igrati čitav SAND ili bar polovina njegovih igrača?

Subotica je zapostavljena. Ali što je on, Nestor Segedinski svemoćni sekretar SNP-a s masom punomoći učinio da ta ista Subotica čiji su glasovi riješavali o sudbini JNS-a ne bude zapostavljena? Subotica neima predstavnika u ligi, premda ima na to pravo. A zašto nema subotičkih klubova u nacionalnoj ligi g. Segedinski? Zar se ne sjećate više 1932 god. kada je izglasana liga od 11 klubova bez Subotice? Gdje su onda bile subotičke punomoći da zaštite interes Subotice? Zar nije baš vi g. Segedinski koji ste sada počeli kukati i jadičavati s masom vaših punomoći u džepu gledali kako se zapostavlja Subotica, a da se niste ni pomakli da uradite nešto za nju? I zar nije g. Segedinski te iste godine izjavili da „Subotica ništa ne gubi što njen predstavnik nije ušao u ligu“. I zašto je podneo ostavku tadašnji predsjednik SNP-a g. Ma-

rinković? Zar niste baš vi g. Segedinski stavljanja Subotice? Zar se niste baš vi g. Segedinski onim bijednim i sazaljenja do stojnim zapisničkim protestom koji glasi: „Da Upravni odbor SNP-a sa negodovanjem uzima na znanje odluku godišnje skupštine JNS-a održane 18 XII 1932 godine, u Beogradu, kojom ne uzima u nacionalnu ligu predstavnika SNP-a“. Zar vi g. Segedinski tako brzo zaboravljate? Ali mi ne zaboravljamo, pa izgleda da je u tome sva tragedija.

Na posljednjoj skupštini Segedinski je zbilja zastupao interes Subotice kao što je i sam rekao „na skupštini sam — ovaj put — gledao samo interes subotičkog pot saveza“. Još jedno lijepo priznanje da je zastupao interes Subotice, ali uz klauzulu — ovaj put. — Pa to je sasvim razumljivo. Sada je bio u pitanju ŽAK a 1932 god. bila je u pitanju Bačka i zato se tako radilo.

Tu je ključ svega i sticanjem okolnosti i neoborivih dokaza dolazimo na ono staro — Segedinski je klubаш, on traži svagđe i za svaku uslugu protivuslugu bilo u naturi bilo na drugi način, on je običan afraš, a kao takav nema mesta u našem pot savezu, a pravi i ispravni športaši ne mogu i neće nikada raditi s njim, jer se ne može raditi s grobarom na uskršnju onog što je on pokopao.

Nak prodire preko desnog krila, ali ga Štesna na uglu kaznenog prostora ruši. Udarac izvodi desni half koji tuče u šanglu. Kraj prvog poluvremena.

U drugom poluvremenu Nak je bio stalno nadmoćan i igralo se na polovini Sarada. Nak je imao mnogo puta prilike da izjednači i da postigne pobijedosni gol ali navala je bila nemoguća. Tako je cijelo drugo poluvrijeme bilo neinteresantno jer je bilo dosadno gledati kako se navala Naka muči. Rezultat nije realan. Nak je zavrijedio pobedu. Sand nije ni ovoga puta zadovoljio. Obrana i to uža bila je najbolji dio momčadi. Naročito se istakao Žaki i Kekenješ. Navala je bila vrlo slaba. Jedino lijeva strana Poljvaš-Alač izvela je nekoliko ljeplih kombinacija. Svi ostali su bili slabici.

Nak nije mogao razviti igru, jer je forsirao nisku, pa mu uslijed blata nije uspjevala ni jedna kombinacija. Istali se centarfor i oba krila.

Sudio g. Šibalić u običajnoj slaboj formi.

Poljska - Jugoslavija 9:3

Medjunarodna utakmica izmedju Jugoslavije i Pojske završena je rezultatom 9:3 (5:0). To je dosadašnja najveća medjunarodna pobeda naše reprezentacije. Poljska je nastupila sa svojim olimpijskim timom, ali je taj tim pokazao veoma rdjavu igru, premda je na Olimpijadi važio kao favorit. To nam je najbolji dokaz da je J. N. S. napravio veliku grješku kad naš nogometni tim nije poslao na Olimpijadu.

Golove su dali Božović i Perlić po 2. Marianović 4 i Tirkanić jedan. Za vrijeme igre padala je kiša.

Utakmicu je veoma dobro sudio Čehoslovak Kust.

Segedinski u provinciji

Bila jedna osrednja varošica i imala svoje sportske klubove. Tako u jednom od tih klubova nije bilo sve u redu. Članovi koristeći se svojim pravom sazvali skupštinu i izabrali novu upravu, ne prihvatajući blagajnički izvještaj, jer je blagajna izgledala isto onako kao što običava izgledati u Potsavezu. Osim toga jedan član uprave je bez ovlaštenja Upravnog odbora naplatio dug od jednog drugog kluba i nije obraćunao sa svojim klubom. Tako blagajnik i ovaj vrijedni član nijesu htjeli da se izmire sa sudbinom i da predaju blagajnu, već su o svemu podnijeli referat svom prijatelju Nestoru, koji im je savjetovao da se žale protiv izbora nove uprave, a on da će noništiti izbor i tako da će se oni opet vratiti. Stičenici, zaštićeni i ponuđeni po predsjedniku Potsavez, podnijeli su žalbu i Potsavez taman da pomisti izbor, kad mu klub doskočio pa na brzinu sazvao novu vanrednu skupštinu i ponovno izabrao one koji nijesu dovoljni ni Neci ni onima što su kao i on. Ovako treba istrebljavati Nećine ljubimce pa će i Neci da sklizne.

Sada slijedi kaznena prijava i sve što treba a tu će svakako imati svoga udjela i Neci.

Interesantno je da se taj čovjek ne može slučajno jednom opredijeliti na stranu poštih i valjanih športista i športa već u vijek na stranu onih koji su kac i on. Pa to je i logično.

Ego.

Žak—Vojvodina 7:0 (4:0)

Pred priličnim brojem gledalaca odigrana je gornja utakmica koja je donijela sigurnu i zaslужenu pobjedu Žaku. Igra koju je pružio Žak bila je veoma dopadljiva. Navala je igrala izvrsno. U njoj uopće nije bilo slabog mjeseta. Svi su bili odlični. Brzo su se oslobođivali lopate i tako su često s dva ili s tri brza poteza bili već pred protivničkim golom. A tu su gotovo iskoristili sve što su mogli. Šajković je bio vrlo brz i pri šutu. Steta što je neki put nepotrebno driblao. Kečkeš je bio nosioc svih navalija. Brz i prodoran, bio je najveća opasnost za gol. Vojvodine. Inače je bio raspoložen za šutiranje. Sam je dao četiri gola. Rajčić je bio vodja navalne potpuno je zadovoljio. On je idealno dijelio lopte čas lijevom, čas desnom krilu. Bogešić je igrao sjajno. Bio je jednako koristan kako navalni tako i odbrani. Crnjaković je jedino bila grješka što se malo i previše plasio. Halfmija nije imala mnogo posla jer je navala Vojvodine bila upravo očajna. Unjor je bio neumoran Zvekan. Krilni halfovi naročito Šimoković bili su veoma korisni navalni svojom pametnom igrom. Bekovski par solidan. Prčić je bio siguran i imao je nekoliko uspjelih intervencija.

Vojvodina nam se pretstavila kao drugorazredni klub. Izuzev lijevog beka svi su igrači ispod prosječnosti. Ne znaju štopati a i vladaju sa loptom vrlo slabo. Čudi nas da je ovakav tim Vojvodine mogao pobjediti Žaka sa 4:1 prošle nedjelje. Niko nije vjerovao da je Vojvodina tako slaba, jer od nje baš ništa nismo vidjeli. Igrači su udarali loptu bez cilja i nophage igraju bez ikakvog sistema. Novi Sad je daleka slabiji nego Subotica, jer predstavnici njegovi pokazali su vrlo slabu igru.

Žak: Prčić, Kenjereš, Papić, Šimoković, Zvekan, Kanazir, Šajković, Kečkeš, Rajčić, Bogešić, Crnjaković.

Vojvodina: Sijačić, Živić, Majtan, Pinter (Musin), Rakic, Pašćan, Đurić, Bulja, Bojazet, Zagorac, Podfrocki.

Žak u početku igra vjetrom i stalno je nadmoćan. Već u prvima minutama uspjeva da postigne po Kečkeš vodstvo, 1:0. Uskoro je počela kiša da pada i teren je postao jako klizav. Zakova navala popušta mnoge povoljne šanse. Naročito se u tome ističe Bogešić koji upropasćuje dvije sigurne pozicije. Jedna lijepe kombinacija Bogešića, Rajčića, Crnjakovića i Kečkeša urodila je plodom i to po potonjem, 2:0. Kiša počinje da pada još jače i gospodin Kraus iz nepoznatih razloga prekida igru na nekoliko minuta, a zatim se igra opet nastavlja. Jedan sjajan centar-šut Kečkeš pretvara s glavom u gol, 3:0. Žak stalno navaljuje i igra se u kaznenom prostoru Vojvodine. Crnjaković odlično dodaje Bogešiću koji sigurno puca u mrežu 4:0. Vojvodina pokušava preko desnog krila da prodre ali u tome ne uspijeva. Po tom Kečkeš sjajno puca ali je golman na svom mjestu. Vojvodina ponovo prodire preko desnog krila i stvara se novoljuna situacija da dade počasni gol ali centar propušta idealnu situaciju. Uskoro kraj prvog poluvremena.

U drugom poluvremenu Vojvodina u početku navaljuje. Ima nekoliko povoljnih gol pozicija ali nespretnost navalnih igrača sve upropasćuje. Lijevo krilo bježi samo i nuka s pet metara ali Prčić sjajno hvata. Istoči se Prčić svojim odličnim branjenjem. Žak se međutim oslobođava pritiska i Šajković povisuje na 5:0 rezultata. Žak je sada sve više nadmoćan i zadržava je sve do kraja utakmice. Kečkeš daje šesti gol. Igra se pred golom Vojvodine. Rajčić povisuje na sedam i stim rezultatom se završuje utakmica.

Sudio g. Kraus, slabo.

Sand-Nak 1:0 (1:0)

Po kiši i teškom terenu odigrana je gornja utakmica za pehar gospodina Stilinovića. Teren je bio nemoguć te uslijed toga nije se mogla razviti lijepa igra. To naročito vrijedi za Nak, čije kombinacije nijesu mogle biti ostvarene zbog velikog blata. Da je teren bio suv sigurno je da bi Sand izgubio utakmicu i da bi igra bila lješta.

Sand: Kekenješ, Žaki, Štesna, Šviker, Bogdan, Imhof, Koras II, Selečki, Koras I, Poljvaš, Alač II.

Nak: Gegeš, Tajti, Miler, Turzo, Katzba,

Frank, Fabijan, Galter, Velker i Kovač.

U prvom poluvremenu Sand je bio nešto nadmoćan. U prvom minuti postiže svoj gol po Korasu II. Nak se ne snalazi na teškom terenu. Kiša je počela još jače padati. Istoči se desno krilo kod Naka. Ono nekoliko puta sjajno prelazi beka i halfa ali u odsudnom momentu gubi loptu i tako upropasćuje povoljnu šansu. Koras II je imao sjajnu orliku ali sa pet metara tukao je pored kapije. Uskoro potom se Koras I rašao sam pred golom ali je slabo pucao i golman je uhvatio.

Z. N. P. je sazvao redovnu godišnju skupštinu za 27 rujna. Svi su izgledi da će ova skupština biti vrlo burna, a pokazaće se i snaga vladajuće stranke i opozicije.

Fifa je odala zadnju počast slavnom golmanu Zamori minutom šutnje na sjednici, čim je proglašena vijest da je strijeljan najslavniji golman svih vremena Rikardo Zamora.

J. N. S. je uvažio žalbu Mačve i u novosadskom prvenstvu neće biti 8 prvorazrednih klubova, nego samo 7. Ovim rješenjem pogodjena je Sloga iz Bačke Palanke i ona će i nadalje igrati u drugom razredu.

Štart subotičkih klubova

Jesenja prvenstvena sezona je tu. Samo nedjelju dana dijeli nas od nje. Igrači će morati opet stupiti u borbu, nakon dugog ljetnjeg odmora kojeg su obilno iskoristili. Svježi i odmorili oni će ponovo uneti život na praznim sportskim terenima. Mnogi su klubovi popunili svoje redove novim snagama, te ulaze u borbu s nekim nadama. Svi imaju istu želju, isti cilj — osvojiti prvo mjesto.

Z. A. K. će kao prvak pokušati i ove godine da ponovo zadrži tu titulu. Njegova forma prema posljednjim rezultatima nije baš sjajna. Izleti po Rumuniji ne pokazuju prvu snagu, jer on tamo igra sa klubovima pojedinih sela. Subotici nije igrao za vrijeme ljenjeg odmora, pa se zato željno očekuje prvi nastup da bi se vidjela forma i vrijednost njegovog tima. Timu je sastavljen od dobrih i jakih, fizički razvijenih igrača, pa će siburno i u ovom jesenjem prvenstvu igrati vidnu ulogu. Istina od laskom Kečeša navala je mnogo izgubila, ali ipak zadržala efikasnost, što je danas najvažnije u jednom timu. ŽAK je jedan od klubova koji ima mnogo šansa da osvoji prvo mjesto u ovogodišnjem prvenstvu.

Slavija je tim koji neko vrijeme igra sjajno, a poslije toga se opet toliko sroza da je skoro nemoguće prepoznati. Igračima nedostaje samopozdanje. Mnogi od njih su istina još mladi i nerutinirani, pa uslijed toga na odlučujućim utakmicama imaju tremu zbog koje je Slavija već dosta puta izgubila utakmicu. Inače Slavija gaji futbal koji je lijep naročito za oko. Slavija ne igra korisno, jer sprovadja igru kroz trio. Navala joj je najbolji dio momčadi. To su svi izvrsni tehničari. Slavija je i prošle godine igrala značajnu ulogu, pa se nadamo da će i ove godine igrati još značajniju.

Bačka je prošle sezone vrlo loše prošla. Za uzelu je treće mjesto na tabeli. Od toga vremena tim je mnogo napredovao, zahvaljujući jedino racionalnijem trenigu. Danas je nesumnjivo najbolji tim jedan od najboljih, ako ne i najbolji u Subotici. Da ima bolju haljinu naročito obo krilna halfa, ona bi prestvljala jake protivnika i za klubove iz naših vodećih sportskih mjeseta. Ona će zajedno sa ŽAK-om i Slavijom voditi glavnu borbu za osvajanje prvog mjeseta u ovogodišnjem prvenstvu. Vjerojatno da će Bačka iz ove borbe izići kao pobjednik. Njeni su igrači nalaze u odljevoj kondiciji što je za nju veoma značajno. Dužnost je Bačke da se za neuspjeh u prošlogodišnjem

prvenstvu rehabilitira pred mnogobrojnim navijačima. Znajući odličnost i volju Bačke, mi vjerujemo da će ona, ako joj svi igrači budu na okupu to i učiniti.

S. A. N. D. je mnogo napredovao. On još nema danas istina jedan stalni tim i zato će u borbu kao neuigrana cijelina. A to mnogo znači za krajnji ishod borbe. Ne znamo zašto se je vršilo toliko eksperimentata za vrijeme ljeta. Da se forsirao jedan stalni tim, sigurno je da bi SAND bio četvrti kandidat za prvo mjesto u ovogodišnjem prvenstvu. Pa i pored toga on će igrati veću uluku nego što je igrao prošle godine. Mislimo da su ova četiri kluba najbolji predstavnici subotičkog sporta pa se nadamo da će oni to dokazati i na zelenom polju.

Sport je zauzimao gotovo uvijek zlatnu sredinu. Hoće li on to i u ovoj sezoni zadržati? Teško je na to odgovoriti, jer je on pauzirao za vrijeme ljeta, te se o njegovoj formi ne zna ništa. Ako dodje do fuzije s Konkordijom, onda može bolje popuniti svoj tim, pa će tada prestavljati i opasnijeg protivnika. Nema никакvih izgleda da se vine u gornju kuću. U ostalom on bi prijatno iznenadio kad bi nas demantirao.

S. M. T. C. je velika zagonečka. Mnogi su mu igrači otišli u drugu klubove. I to baš oni koji su mu bili najbolji (Gazda, Husta i Gencel). To znači da je SMTC još alabiji nego što je bio prošle godine. Sudeći po formi SMTC mora ove godine da zapne iz petih žila, ako misli da ostane u prvom razredu. Zaista šteta što tako rapidno propada nekadašnji čuveni „Vašaš“ koji je znao elanom i borbenošću oduševiti publiku. A šta je današnji „Vašaš“? To ima da kaže iduće nedjelje nov tim SMTC-a.

Zrinjski će sigurno biti slabiji nego prošle godine, jer su mu dva odlična igrača otišla. Inače vikači Zrinjskog, kao svake godine tako i ove prave bučnu reklamu o svojoj snazi. Zrinjski će morati mnogo truda da uloži, ako želi ostati u prvom razredu, jer je konkurenčija jaka naročito poslije fuzije Bunjevca s Hajdukom. Manje larme, više rada bilo bi mnogo, mnogo korisnije za Zrinjski. U ostalom na pragu smo sezone, pa će se svakome dati prilike da pokaže svoju snagu.

Bunjevac je novajlja u prvom razredu. Nakon fuzije s Hajdukom prestavljaće jakog protivnika. Za njegov nastup vlada veliko interesovanje.

